

Φθιώτιδος Συμεών: «Γιορτάζουμε τον πραγματικό ανθρωπισμό»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στην πανηγυρίζουσα γυναικεία Ιερά Μονή Γενεσίου της Θεοτόκου Δαμάστας ιερούργησε χθες ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος [κ. Συμεών](#), ενώ η πανήγυρις μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, καθώς και σε παγκόσμιο επίπεδο μέσω του δορυφόρου από την «Hellasat».

Στις Ιερές Ακολουθίες έψαλε χορός Ιεροψαλτών, μαθητών και αποφοίτων του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ, συμπαραστατούμενου υπό του Καθηγητού του Ωδείου και του Πρωτοψάλτου κ. Σεραφείμ - Παναγιώτου Κυρίτση.

Ανάμεσα στους πιστούς, οι οποίοι είχαν κατακλύσει την Μονή, βρέθηκε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΑΛ **κ. Νικόλαος Ανδρουλάκης**.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, στην αρχή του νέου εκκλησιαστικού έτους μας προσφέρει ένα μεγάλο δώρο, την χαρά των πιο όμορφων γενεθλίων, των γενεθλίων της μητέρας όλων μας, των Γενεθλίων της Παναγίας μας κι όπως διδάσκει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ότι αν χαιρόμαστε με τα γενέθλια των παιδιών μας, των εγγονών μας, των οικείων συγγενών και φίλων μας, πόσο μάλλον χαιρόμαστε με τα γενέθλια αυτού του προσώπου, που μας καθιστά όλους αδέρφια μεταξύ μας, που μας έχει όλους μέσα στην αγκαλιά της, με τα γενέθλια αυτού του προσώπου που αγάπησε τόσο πολύ τον Θεό και αγάπησε τόσο πολύ τον άνθρωπο, ώστε έγινε το τελειότερο ανθρώπινο πλάσμα πάνω στη Δημιουργία, αυτή η τέλεια γυναίκα μέσα στον κόσμο, η οποία αξιώθηκε να υπουργήσει, να υπηρετήσει το Μυστήριο της Θείας Οικονομίας και μέσα από τα Άχραντα Σπλάχνα της να γεννηθεί ο Λυτρωτής και Σωτήρας του κόσμου, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

Συγχρόνως το γεγονός ότι η Εκκλησία μας επέλεξε να εορτάζει επίσημα, ιδιαίτερα από τον 5ο αιώνα και μετά, την εορτή του Γενεθλίου της Παναγίας είχε και έναν έντονο «πολιτικό», με την ευρεία και σωστή έννοια του όρο, χαρακτήρα, ήταν μία πράξη επαναστατική, γιατί όπως γνωρίζουμε από την ιστορία τα πρώτα ρωμαϊκά χρόνια τα μόνα γενέθλια που γιορτάζονταν ήταν του μονάρχη, ήταν του αυτοκράτορα, ήταν του Ρωμαίου κυρίαρχου και υποχρεωτικά ο λαός με εκδηλώσεις λατρείας στον δυνάστη και στο μονάρχη, ήταν υποχρεωμένος να εορτάζει τα γενέθλια του και τη γέννησή του και έρχεται και τολμά αυτό το κίνημα της επανάστασης και της αγάπης και της αλλαγής που είναι το κίνημα της Εκκλησίας, έρχεται και τολμά να εορτάσει τα γενέθλια μίας κόρης, έρχεται και τολμά να γιορτάσει τα γενέθλια μιας απλής κοπέλας από τη Ναζαρέτ, έρχεται και τόλμα να τιμήσει πάνω από κάθε μονάρχη, πάνω από κάθε εξουσία αυτού του κόσμου, τυραννική, αντιδημοκρατική, αντιλαϊκή, χωρίς νομιμοποίηση ούτε δημοκρατική ούτε θεϊκή, έρχεται να γιορτάσει τη μητρότητα, έρχεται να γιορτάσει την αγάπη, έρχεται να γιορτάζει τη συγχωρητικότητα, έρχεται στο πρόσωπο της Παναγίας να γιορτάσει την κάθε μητέρα, την κάθε γυναίκα, έρχεται να γιορτάσει τη μήτρα μέσα από την οποία ήρθαμε μέσα στον κόσμο, έρχεται να γιορτάσει και να γιορτάζει το πιο ιερό πρόσωπο πάνω στη γη που για τον καθένα μας είναι το πρόσωπο της μητέρας μας και για όλους μαζί είναι το πρόσωπο της Παναγίας.

Βλέπουμε ανθρώπους πολλές φορές, να έχουν αμφισβητήσεις για τα της Εκκλησίας, βλέπουμε ανθρώπους πολλές φορές να έχουν παράπονα από εμάς τους κληρικούς και ιδιαίτερα τους ιεράρχες για τη διοίκηση, τη ποιμαντική πορεία μας μέσα στην Εκκλησία, μπορεί να έχουν παράπονα ή να δυσκολεύονται από παραδόσεις και έθιμα και από κανόνες της Εκκλησίας, από τη νηστεία, από την άσκηση, από διάφορες προτάσεις ζωής που κάνει η Εκκλησία όμως ακόμα και ο πιο δύστροπος, ακόμα και ο πιο δύσκολος, ακόμα και ο πιο σκληρός, ακόμα και ο πιο αντισυστημικός ή αντισυμβατικός μπροστά στο πρόσωπο της Παναγίας κάμπτεται. Εκεί που βλάσφημα, την ίδια στιγμή λέει: «Παναγία βόηθα», εκεί που χάνεται, εκεί που νομίζει ότι τα ξέρει όλα, εκεί που νομίζει ότι δεν έχει ανάγκη από τίποτα, καταφεύγει στο πρόσωπο της Παναγίας και η Παναγία δεν κάνει διακρίσεις, η Παναγία αγαπά όλους απροσωπόληπτα, απροκατάληπτα όπως κάθε μάνα.

Η Παναγία δεν είναι εγκλωβισμένη σε στερεότυπα, η Παναγία είναι η πραγματική συμπεριληπτική προσωπικότητα. Στην αγκαλιά της Παναγίας υπάρχει πραγματική και αληθινή ορατότητα. Όχι αυτή η δήθεν, όχι αυτή που είναι ιδεολόγημα, όχι αυτή η οποία είναι αφήγημα, όχι αυτή η οποία είναι όχημα ναρκισσισμού και ελιτισμού, αλλά η πραγματική αγάπη, η αγάπη που κατεβαίνει στη λάσπη, που κατεβαίνει στο βούρκο, στο θάνατο, στον πόνο, στην αρρώστια, στη θλίψη, στα προβλήματα του κάθε ανθρώπου. Αυτή η αγάπη που σηκώνει ασθενείς μέσα από τα

κρεβάτια του πόνου και της απελπισίας, αυτή η αγάπη που παρηγορεί τις θλιμμένες μανούλες στα κοιμητήρια όπου θρηνούν για παιδιά που έχασαν, αυτή η αγάπη η οποία παρηγορεί και σταλάζει βάλαμο στην καρδιά κάθε πονεμένου ανθρώπου.

Αυτή την αγάπη γιορτάζουμε σήμερα, την αγάπη την αληθινή, την ανθρωπιά γιορτάζουμε σήμερα. Στο Πρόσωπο της Παναγίας μας γεννήθηκε ο τύπος και το υπόδειγμα του πραγματικού ανθρωπισμού, της πραγματικής ανθρωπιάς, η οποία ξέρει πότε να σιωπά και πότε να ομιλεί, η οποία ξέρει πώς, πότε και πού και κυρίως είναι η ήρεμη δύναμη όπως είναι η δύναμη της μάνας μέσα στο σπίτι, μέσα στην οικογένεια. Η σιωπηρή, υπομονετική δύναμη, αυτή που ξέρει να θάβει πολλά μέσα στην καρδιά της, αυτή που ξέρει να μουσκεύει με δάκρυα το μαξιλάρι της, αυτή που ξέρει να καταπίνει, να υπομένει, να σηκώνει, να αίρει τον σταυρό της αγάπης, της ενότητας, της υπομονής. Αυτό γιορτάζουμε σήμερα και είναι ευτυχής η συγκυρία που συγχρόνως είναι και Κυριακή και είναι μάλιστα Κυριακή προ της Υψώσεως και τα δύο αναγνώσματα που ακούσαμε αφιερωμένα στον Σταυρό του Χριστού, γιατί η Παναγία μας υπήρξε το κατεξοχήν πρόσωπο της σταυρωμένης αγάπης, η αγάπη της Παναγίας δεν ήταν μία αγάπη κτητική, δεν ήταν μία αγάπη η οποία ήθελε απλώς να πάρει, δεν ήταν μία αγάπη, η οποία διεκδικούσε μονοπώλιο, δεν ήταν μία αγάπη η οποία εξωθούσε τους πάντες από γύρω για να έχει χώρο μόνο για αυτήν. Η αγάπη της Παναγίας ήταν η πραγματική αγάπη και η αγάπη η αληθινή ου ζητεί τα εαυτής, πάντα στέγει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει, η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει. Αυτή την αγάπη, την άνευ εκπτώσεων αγάπη, μας κηρύττει η Παναγία μας σήμερα και αυτήν την αγάπη έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε τόσο στην προσωπική μας ζωή όσο και κυρίως και στη συλλογική μας ζωή.

Δεν έχουμε ανάγκη από ψεύτικες καρδούλες και από αγαπολογίες αλλά έχουμε ανάγκη από ανθρώπους που αγαπούν τον τόπο, που αγαπούν τον άνθρωπο, που αγαπούν τον αδύναμο άνθρωπο, που αγαπούν τον φτωχό άνθρωπο, τον δυσκολεμένο άνθρωπο, που έχουν ενσυναίσθηση πραγματική, που μπαίνουν στη θέση του άλλου, που σηκώνουν τα μανίκια και όλοι μαζί γίνονται, γινόμαστε, μία αγκαλιά, μία δύναμη, ένα κίνημα πραγματικό, ένας χείμαρρος αγάπης για να φέρουμε στον κόσμο αυτό, το οποίο μας ζητά, μας προτείνει και στο οποίο μας προσκαλεί η Εκκλησία μας: στη ζωή της αγάπης, της αλληλεγγύης, της προσφοράς, της αλληλοπεριχώρησης, του σεβασμού της ετερότητας, της μοναδικότητας και κυρίως της σύνθεσης και της συνεργασίας για να αλλάζει κάθε μέρα η ζωή μας, για να αλλάζει ο κόσμος».

Εγκαίνια του νέου Ξενώνα Φιλοξενίας

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών τέλεσε τον Αγιασμό των Εγκαινίων του νέου Ξενώνα Φιλοξενίας και Ευποιίας της Δυτικής Πτέρυγας της Μονής, ένα έργο το οποίο ολοκληρώθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, χάρη στις συντονισμένες ενέργειες του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών και της Οσιολογιωτάτης Καθηγουμένης της Μονής, Γερόντισσας Ιωάννας, επί των ημερών της Ηγουμένηας της οποίας, αποκαταστάθηκε και ανακαινίσθηκε εκ βάθρων το Μοναστήρι της Παναγίας, το οποίο αποτελεί έναν τόπο ιστορικό, τόσο για την Εκκλησία, όσο και για την Πατρίδα μας.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών μετά το πέρας του Αγιασμού με ιδιαίτερη συγκίνηση ανέφερε:

«Σήμερα είναι ημέρα όχι μόνο Εορτής, αλλά και ημέρα συγκινήσεως, γιατί αξιωνόμαστε να προσφέρουμε ένα λιθαράκι στο μωσαϊκό μιας παλιγγενεσίας, μίας αναγέννησης, μίας ανάστασης. Αν δείτε εκεί κάποιες παλαιές φωτογραφίες θα δείτε πως ήταν και αυτός ο χώρος και άλλοι χώροι της Μονής πριν από την αναγέννηση τους από την αδελφότητα της μονής υπό την πεφωτισμένη καθοδήγηση της Γερόντισσας Ιωάννας, από τις αδελφές της Μονής, από τους προσκυνητές και φυσικά από εκλεκτούς επιστήμονες, οι οποίοι διακόνησαν αυτήν την αλλαγή και ανακαίνιση όπως ο εκλεκτός συνεργάτης της Μητροπόλεως μας Μηχανικός κ. Σωτήριος Τζήμας και οι συνεργάτες του, ο προϊστάμενος της Τεχνικής Υπηρεσίας της Μητροπόλεως κ. Ευστράτιος Αφεντούλης και όλοι ανεξαιρέτως. Συντελούνται θαύματα, αλλά τα θαύματα δεν έρχονται με μαγικά κουμπιά, τα θαύματα δεν γίνονται με μηχανιστικό τρόπο, τα θαύματα γίνονται εκεί που υπάρχει αγάπη, εκεί που υπάρχει θέληση, εκεί που υπάρχει αποφασιστικότητα, εκεί όπου υπάρχει αυτοπεποίθηση, εκεί που υπάρχει αισιοδοξία και δύναμη στις δυνατότητές μας και συγχρόνως εμπιστοσύνη σε Αυτόν τον Παντοδύναμο, που ξέρει και την αδυναμία μας να τη μεταβάλλει σε δύναμη.»

Ακολούθησε μοναστηριακή δοχή προς όλους τους παρευρισκομένους, ενώ ο Σεβασμιώτατος προσέφερε και μία εικόνα της Παναγίας στον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ κ. Νικόλαο Ανδρουλάκη και διάφορες ευλογίες στην συνοδεία του.

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν και ο Αντιπεριφέρειάρχης Π.Ε. Φθιώτιδος κ. Ηλίας Σανίδας και ο Δήμαρχος Λαμιέων κ.

Πανουργιάς Παπαϊωάννου παρουσία πλήθος ανωτάτων εκπροσώπων των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, της Αυτοδιοίκησης και άλλων θεσμών.

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου